22/12/2021

ΙΣΚΕ: Με ποια εξουσία οι Κληρικοί υποκαθιστούν την ιατρική επιστήμη;

/ Επικαιρότητα

Στις κατηγορίες που ακούγονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι ο τάδε Κληρικός ή Πνευματικός υποκατέστησε τον ιατρό, αναφέρεται σε ανακοίνωση του ο Ιερός Σύνδεσμος Κληρικών Ελλάδος, ο οποίος μεταξύ άλλων τονίζει "εάν πράγματι ευσταθούν οι συγκεκριμένες κατηγορίες οι εν λόγω Κληρικοί είναι πράγματι υπεύθυνοι για την απώλεια της ζωής των ασθενών", και προσθέτει: "Με ποια εξουσία οι αδελφοί μας Κληρικοί έρχονται να υποκαταστήσουν την ιατρική επιστήμη και γνωμοδοτούν περί των τρόπων θεραπείας από την πανδημία αρνούμενοι τα επιτεύγματα της ιατρικής επιστήμης;"

Αναλυτικά, η ανακοίνωση του Ιερού Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος αναφέρει τα εξής:

"Τάδε λέγει Κύριος• δι᾽ ὑμᾶς διαπαντός τό ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι"(Ησ.52,5)

Βαρύς, καταγγελτικός και πάντοτε επίκαιρος ο λόγος του προφήτου Ησαΐου ο οποίος καλεί σε σωφρονισμό και νουθεσία όλων ημών των κληρικών οι οποίοι είτε

με τις πράξεις μας είτε με τις παραλείψεις μας οδηγούμε την ευρύτερη κοινωνία σε σκανδαλισμό και προβάλλουμε μια διαστρεβλωμένη εικόνα του ρόλου του κληρικού και της αποστολής του στην κοινωνία.
Από την έναρξη της πανδημίας του Covid-19, ως Ιερός Σύνδεσμος Κληρικών Ελλάδος, αγωνιστήκαμε αφενός μεν να βοηθήσουμε και να διευκολύνουμε το έργο των κρατικών αρχών για τον περιορισμό της πανδημίας με συμβουλές και νουθεσίες προς το λαό του Θεού, αφετέρου δε με επιστολές και υπομνήματα σε διαφόρους αρμοδίους φορείς εκφράσαμε ευθαρσώς τον σκεπτικισμό μας σχετικά με την αναστολή λειτουργίας των Ιερών Ναών όταν αυτό συνέβη. Δεν μείναμε απαθείς.

Αντιπροτείναμε μέτρα, καυτηριάσαμε πρακτικές, καυτηριάσαμε συκοφαντικά δημοσιεύματα που απέδιδαν ευθύνες για εξάπλωση της πανδημίας στη λατρευτική ζωή και αρνηθήκαμε τα κατ’ επιλογήν περιοριστικά μέτρα που επεβλήθησαν. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό.
Όμως μετά βαθυτάτης λύπης η οποία μετουσιώνεται σε αγανάκτηση, καθημερινά παρακολουθούμε εμβρόντητοι στα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως καταγγελίες για Κληρικούς της Εκκλησίας της Ελλάδος οι οποίοι αφίστανται της ποιμαντικής τους δράσης και από ιατροί ψυχών μετατρέπονται σε ιατροί σωμάτων εξάγοντας αυθαιρέτως πορίσματα περί της φύσεως της πανδημίας, του τρόπου ανακοπής της και το κυριότερο περί της θεραπείας των πασχόντων. **Οι συγκεκριμένες καταγγελίες δεν είναι μόνο δημοσιογραφικού χαρακτήρα αλλά πολλές φορές προέρχονται και από συγγενείς θανόντων οι οποίοι υποστηρίζουν ότι ο τάδε Κληρικός ή ο τάδε Πνευματικός υποκατέστησε τον ιατρό και έβγαλε γνωμοδότηση εάν πρέπει ο πιστός να προβεί σε συγκεκριμένες ιατρικές πράξεις που του συνέστησαν οι θεράποντες ιατροί του. Φευ!**

Συνέπεια όλων τούτων είναι να διαστρεβλώνεται ο ρόλος του κληρικού στη συνείδηση των πιστών και στην ευρύτερη κοινωνία. Εάν πράγματι ευσταθούν οι συγκεκριμένες κατηγορίες οι εν λόγω Κληρικοί είναι πράγματι υπεύθυνοι για την απώλεια της ζωής των ασθενών. Εάν συμβαίνει αυτό με ποιόν τρόπο αδελφοί μου θα εξαλείψουμε αυτόν τον σκανδαλισμό; Πως θα έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας εάν πράγματι με τις διάφορες γνωμοδοτήσεις που δώσαμε επί ιατρικών θεμάτων έχει επέλθει έστω και μια απώλεια ανθρώπινης ζωής; Με ποια συνείδηση θα προσεγγίσουμε το ιερό θυσιαστήριο; Τι λόγο θα δώσουμε ενώπιον Θεού και ανθρώπων;

Και εάν εμείς νομίζουμε ότι όλα αυτά τα οποία πράττουμε και τις συμβουλές που δίνουμε επί ιατρικών θεμάτων είναι το σωστό, θα πρέπει να επισημάνουμε αυτό που μας λέγουν οι Πατέρες μας ότι η πλάνη είναι το εργαλείο του Διαβόλου για να διαστρέψει την πραγματικότητα και να μας οδηγήσει στην καταστροφή

. Αν διαβάσουμε λίγες σελίδες από τον Ευεργετινό και το Γεροντικόν θα δούμε παραδείγματα πνευματικών ανθρώπων οι οποίοι αν και είχαν φθάσει σε υψηλά επίπεδα αρετής, επειδή πίστεψαν στους λογισμούς τους και όχι στην Εκκλησία κατακρημνίστηκαν στην απώλεια διότι επλανήθησαν. Η πλάνη αδελφοί μου είναι η μεγαλύτερη παγίδα του Διαβόλου. Βρίθει η Εκκλησιαστική Ιστορία τέτοιων παραδειγμάτων. Ο Άρειος, ο Νεστόριος, και άλλοι αιρετικοί ήταν σπουδαίοι θεολόγοι αλλά επειδή άκουσαν τους λογισμούς τους περί του μυστηρίου τη σωτηρίας και όχι την Εκκλησία επλανήθησαν. Έτσι και εμείς, αντί να στοιχούμεθα και να κάνουμε υπακοή "τοῖςἡγουμένοις" οι οποίοι "ἀγρυπνοῦσινὑπέρτῶνψυχῶνὑμῶν" (Εβρ.13,17) πιστεύουμε στους δικούς μας λογισμούς, κάνουμε ανυπακοή λησμονώντας ότι δια της ανυπακοής εισήλθε η αμαρτία στον κόσμο (Ρωμ. 5,19). Δια τούτο αδελφοί και Πατέρες "Στώμεν καλώς"! Είναι καθήκον να αρνηθούμε το πνεύμα της ανυπακοής το οποίο ενέπνευσε τον Αδάμ και κατακρημνίστηκε στην απώλεια και να γίνουμε τέκνα υπακοής για να μην έλθει η απώλεια που προέρχεται από τον όλεθρο της πλάνης.

Εάν ο αιώνιος λόγος του Θεού λέγει: "**Να τιμάς τον γιατρό όπως αρμόζει… Ο Κύριος όρισε να φυτρώνουν φαρμακευτικά βότανα από την γη, και ο συνετός άνθρωπος δεν τα αποστρέφεται… Ο Θεός έδωσε στους ανθρώπους την ιατρική επιστήμη, ώστε να δοξάζεται με τα θαυμαστά έργα Του. Με τους γιατρούς και τα φάρμακα ο Θεός θεραπεύει και αφαιρεί τους πόνους του ασθενούς" (Σοφία Σειράχ 38,1-8), με ποια εξουσία οι αδελφοί μας Κληρικοί έρχονται να υποκαταστήσουν την ιατρική επιστήμη και γνωμοδοτούν περί των τρόπων θεραπείας από την πανδημία αρνούμενοι τα επιτεύγματα της ιατρικής επιστήμης; Σε ποιο βιβλικό ή πατερικό χωρίο βασίζεται αυτή η εισβολή στα "χωράφια" της Ιατρικής η οποία σκανδαλίζει την κοινωνία; Ακόμη και εάν υπάρχουν διαφωνίες εντός της επιστημονικής ιατρικής κοινότητος αυτό είναι εξάπαντος εσωτερική υπόθεση της ιατρικής και όχι της ημετέρας ποιμαντικής διακονίας.**
Κανείς δεν αρνείται ότι στην μακραίωνη ιστορία της Εκκλησίας υπάρχουν άπειρα παραδείγματα θαυμάτων και θαυμαστών ιάσεων. Όχι μόνο κατά το παρελθόν αλλά και τώρα και στο μέλλον, πάντοτε θα αποκαλύπτεται η Χάρις του Θεού, θα εκδηλώνονται θαυμαστά σημεία μέχρι τη συντέλεια του κόσμου διότι όλο το Σύμπαν το συνέχει, το συγκρατεί, το διοικεί και το σκέπει η πανσωστική και πανσθενουργός Θεία Πρόνοια. Όμως **η πίστη στη Θεία Πρόνοια δεν παρακάμπτει τα στοιχεία του κατ' εικόνα που ελάβαμε κατά τη δημιουργία μας από το Θεό που είναι το λογικό και ελευθερία.**

Ο άνθρωπος οφείλει να εξασκεί αυτές τις δυνατότητες που έλαβε εκ της κατασκευής του και να προσπαθεί να δώσει λύσεις στα πάσης φύσεως προβλήματα

που αντιμετωπίζει. Όταν πια φθάνει σε αδιέξοδο και οι δυνατότητες της κτιστής του φύσεως είναι ανήμπορες να τον βοηθήσουν τότε ανάλογα επεμβαίνει η Θεία Πρόνοια. Όταν ο Ιησούς μετέβη στον τάφο του Λαζάρου για να επιτελέσει το θαύμα της ανάστασής του, ζήτησε από τους παριστάμενους να κυλήσουν τον λίθο και αυτό για να μας διδάξει ότι ο άνθρωπος εμπιστεύεται την πρόνοια του Θεού όμως αυτά που μπορεί να πράξει ο άνθρωπος είναι ανόητο να τα ζητά από τον Θεό. Διότι τότε υποπίπτει σε φοβερό αμάρτημα: υποβάλλει το Θεό σε δοκιμασία και ομοιάζει με το Διάβολο ο οποίος υπέβαλλε τον Ιησού στον πειρασμό του πνευματικού εγωισμού λαμβάνοντας όμως τη θεϊκή απάντηση “οὐκἐκπειράσεις Κύριον τόν Θεόν σου” (Ματθ,4,7). **Αυτή θα πρέπει να είναι και η δική μας απάντηση απέναντι σε εκείνους τους λογισμούς που μας ζητούν να υποβάλλουμε το Θεό σε δοκιμασία, εξερευνώντας με πονηρία τις βουλές του Θεού εάν δηλαδή θα μας σώσει εάν αρνηθούμε την ιατρική επιστήμη παρακάμπτοντας τον θεόπνευστο λόγο της Σοφίας Σειράχ (Σοφία Σειράχ 38,1-8).**